

Publicerad 2013-05-13 10:19 av Ewelina Mann

spring lilla barn, spring för livet, spring!

Ögon blundar när stjärnor föds,

i mörkret ser vi inte någonting.

Spring lilla barn, spring för livet, spring!

Nallen kan du inte hitta, han har fallit under sängen,

du vågar inte krypa dit ner när du tror att spöken ser.

Spring för lilla barn, spring för livet, spring!

Huvudet gör ont men inte någon orkar lyssna på ditt prat,

de säger att du överdriver såklart, du borde vara tyst och snällt äta upp din mat, medan den fortfarande är varm.

Spring lilla barn, spring för livet, spring!

Utåt sett är du snäll och har charm,

hemma har någon ryckt i din arm,

den gör ont och känns varm,

inte någon ser att du är ledsen och vill bli sedd,

där du ensam ligger gråtande och rädd,

stirrandes in i väggen från din bädd.

Spring lilla barn, spring för livet, spring!

Du är bara elva år,

längtar efter att fly, men har inte någonstans att fara,

du frågar, men hur länge du än lyssnar kan du inte höra någon svara.

Du är för svag för att orka förklara,

du ska inte behöva välja sida, tvingas bli någon du inte vill vara,

spring lilla barn, spring för livet, spring!

Jag ber dig, spring därifrån,

våga lita och tro på att förstående vuxna finns kvar,

trots att de som engång fanns vände dig ryggen, gick någon annanstans.

Ge dom inte chans på chans att komma tillbaks, inte nu, när du redan vill därifrån.

Spring lilla barn, spring för livet, spring!

Vila i ett dike, lyssna på fåglars sång,

plocka blommor dagen lång, vänd inte hem fast längtan är stor,

där blir du aldrig trygg, stanna inte där,

du ska inte behöva bära deras problem, sluta samla sten,

ta inte på dig deras skit, du är för liten för att återvända dit.

Längta inte efter att bli stor, det blir aldrig bättre vad du än tror.

Spring lilla barn, spring för livet, spring!

Det gör så ont, men lämna dem kvar, mor och far,

kanske inte föralltid, men nu behöver du därifrån, du ska inte stanna kvar.

Låt dem inte hjälpa dig att leta sten, även om de vill dig väl kommer det att bli fel, det är inte du som får familjen att spricka itu,

du går sönder, faller isär, du tar på dig problemen, sluta bygga upp cement,

trampa inte omkring som om inte någonting har hänt.

Du är trasig men det är inte försent att laga dig hel.

Så låt tårarna torka mot din kind, spring med sommarvind i ditt hår,

spring lilla barn, spring för livet spring!

Spring till den famn som tryggt väntar öppen för dig,

be om hjälp så kommer den till dig, tro mig, jag vet att den finns där, ute någonstans, redo att värma dig.

Glöm aldrig att något litet som spruckit itu fortfarande går att laga nu,

snäckor är så mycket vackrare än sten, det finns varma plåster mot såriga ben.

Spring lilla barn, spring för livet, spring!

Min famn är varm, men lova att spring, aldrig någonsin till mig.

Hur gärna jag än vill kan jag aldrig hjälpa dig, inte med någonting.

Hos mig blir du aldrig hel, det beror inte på dig, utan är helt och hållet mitt fel.

Trots att jag verkligen vill kan jag inte laga dig, ge dig den trygghet du behöver.

Inom mig bor det lilla barn du nu är, det barn jag fortfarande håller kärt.

Hon fann aldrig snäckor bland gråsten.

- Jag sprang aldrig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewelina Mann med Poeter.se id #34337 innehar upphovsrätten